Cansons novas per los pagesos

Lleyda

[18--?]

Reel: 45 Title: 14

BIBLIOGRAPHIC RECORD TARGET
PRESERVATION OFFICE
CLEVELAND PUBLIC LIBRARY

RLG GREAT COLLECTIONS
MICROFILMING PROJECT, PHASE IV
JOHN G. WHITE CHAPBOOK COLLECTION

Master Negative Storage Number: OCl00045.14

Control Number: AAG-4585
OCLC Number : 04687948
Call Number : W 381.5499S C166
Title : Cansons novas per los pagesos.
Imprint : Lleyda : Imprenta de Corominas, [18--?]
Format : [4] p. : ill. ; 22 cm.
Note : Without music.
Note : Caption title.
Note : Imprint from colophon.
Subject : Songs, Catalan Texts.
Subject : Chapbooks, Catalan.

MICROFILMED BY
PRESERVATION RESOURCES (BETHLEHEM, PA)
On behalf of the
Preservation Office, Cleveland Public Library
Cleveland, Ohio, USA
Film Size: 35mm microfilm
Image Placement: IIB
Reduction Ratio: 8:1
Date filming began: 9-28-94
Camera Operator: CG

THE JOHN GRISWOLD WHITE
COLLECTION OF FOLKLORE AND
ORIENTALIA
CLEVELAND PUBLIC LIBRARY

CANSONS NOVAS

PER LOS PAGESOS.

Dictada del Juny
treta dels pagesos
del any que un cull,
cuan arribe al temps
de arroplegá lo fruit
trevalls y cabal
tot ú te perdut.
Yo vos dire la aldea
que porte lo pages
cuan som al Setembre
que no florit mes,
ya pase quimera
si podrá sembra
ú sil sementé
vindrá mol tardá.
Ya som al Octubre
cau lo sementé
tira lo gra á la terra

com que no valgues ré,
lo que non te ne busque
altre ne va compra
no pense en livern
si tindrá prou pá.
Entran al Decembre
cerca de Nadal
ell va á la botiga
que so fet del cabal
se compre un pronostich
per veure lo que diu
si done nous ú aygua
lo pages sen riu.
Deu se un bon astrolich
qui pronostich fá
se guia en las llunas
lo temps que fará
y perque nol tracteu
que es un mentide
diu Deu sobre tot
ell que te podé.
Si ploye bastan
al mes de Jene
culliriam oli
ordi blat també
mes com lo pronostich
sempre va de boix
engayñe als pagesos
com aborinots.
Si al Jené no plou
y pega en jelá
la un diu al altre
que mal temps nos fá
el altre li respon
ple de bona fé
lo Maij y la Abril
ells ú han de fé.
Si plou al Febre
no estan mol contens
que la aygua nos bona
segons han quin temps
nous refieu masa
del mes de Febre
de cap ú de cua
sempre la de fé.
Si lo Mars marsejé
nous refieu de ell
castigue la aubella
y mate lo añell
es com lo pronostich
sempre ba de boix
fa calamarsades
bens y gambayrots.
Entram al Abril
sol se mol ayjut
si per san March ploye
no ya res perdut
ell es mol Caim
tambe mol estret
deja mori sa mare
bora al riu de set.
Be san P... Marti
lo pages va al cap
ala ma sen porta
algun brot de ram
cuan veu lo sembrat
se pose á plora
que per falta de aygua

no pot espigá.
Arrivan al Matg
en gran desconsol
acomtes de ploure
marinada y sol
diuen los logreros
amos som del any
perque los pageses
sa jenollarán.
En antran al Juny
han molta tristó
les falses reposen
tambe lo segadó
los porrons no raijen
y esta sech lo bot
topins y paelles
no veuhen lo foch.
Som al Juriol
las penas dobladas
no cal raure la era
tampoch portá garbes
les mules no corren
menos fe pallés
aqui está acabada
la fé del pages.
Mes ell per ayjo
no está escarmentat
sense ell nos pot viure
que es en veritat,
entre ell y la terra
tot lo mon mante
que dels menestrals
no mos minjam ré.
Som amitg Agost
pasen los ártistes
á cobrá conductes
y poques visitas
no sels apedregue
am bells per ayjó
que aguarden la paga
en altra ocasió
Ya torne lo Setembre
cau lo semente
lo pajes romie
com ú podrá fé,
la un cerque mijé
altre cerque grá
ahon ú han perdut
y uam de na trobá.
No ya cap aufisi
de mes gran honor
que tot lany trevalle
al vole del Señór
los altres oficis
tots tracten jornal
conserten la paga
segons lo trevall.
Á Capellans y Frares
seños los dirán
pero sense paga
cap feña no fan
naijensa y anterro
sels á de paga
y asonbole
auras de anterrá.
Mirau los marchans
tambe los botigues
lo poch que despachan

lo any que nos cull res
sabatés y sastres
perden lo cabal
la un pert la forma
y lo altre lo didal.

Jam miro als logreros
que lo any que nos cull
an tota las topa
no sels tape lo cul
vine pages vine
anguany que te tinch
lo blat va á tres duros
pagamel á sinch.

Qui fet la cansó
Antonia sen diu
noy veu al ivern
ciega al estiu;
lo poch que tenie
ú aperdut sembran
y hara si vol viure
á de na cantan.

FI.

LLEYDA. Imprenta de Corominas.

